

[Kai Dige Bach]

Hr. Riishøj siger, at han ikke rigtig forstår forslaget, og at det kunne have været udformet på mange andre måder. Det er jo netop det geniale ved et beslutningsforslag, at det opfordrer regeringen til at komme med et forslag, der indeholder det, som dette forslag omhandler, nemlig at man laver noget, hvor man ingen risiko løber, hvor man adskiller tingene fuldstændig, i stedet for det, man har lavet. Så jeg vil da gerne foreslå, at man siger ja med den begrundelse. Der er ikke nogen grund til at tage præcis vores ordlyd. Det er jo beslutningsforslagets store frihed, at man selv kan være med til at udforme det.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Først til hr. Riishøj, der siger, at Venstre skulle være imod tredjepartsfinansiering. Jamen tredjepartsfinansiering har vi jo hele vejen rundt i samfundet. Spørgsmålet er, hvordan man gør det, hr. Riishøj. Vi har noget, der hedder banker i Danmark. De er ganske udmærkede til at finansiere folks køb af forskellige ting. Hvis fru Jensen kan komme med et regnestykke, der viser, at hun ved udskiftning af sin fryser sparer så og så meget på elregningen, og at det modsvarer ydelserne på lånet, kan banken gå ind i engagementet og låne fru Jensen pengene.

Det er jo ikke det, der ligger i lovforslag nr. L 238. Her ligger der igen problematikken, at det er elselskabet, der går ind i disse tredjepartsfinansieringer. Med andre ord: Igen kan ejerne ikke vide, hvad det er, de er i gang med, og hvor de ender henne. Skulle det så endelig finde sted, skal det – man kan se på vores egne ændringsforslag fra i foråret – udskilles i særlige selskaber med særlige budgetter, særlige regnskaber og gerne med investorer udefra til finansieringsdelen. Det, der er hele essensen, hr. Riishøj, er, hvordan vi udfører disse ting.

Hr. Poul Nielson sagde, at det er for stift. Altså hvis det var den eneste kommentar til alle vores ændringsforslag, er jeg egentlig ked af, at vi ikke fik en længere drøftelse. Men den kan vi så få i dag, for hvis der er ting, der kun er lidt for stive, så lad os se på dem. Hvis jeg stadig kan fastholde de elementer, som jeg flere gange i dag har fremført, er vi nået et meget langt stykke ad vejen. Jeg mener, at beslutningsforslag nr. B 17, som Venstre støtter, i vid-

udstrækning er en gentagelse af de ændringsforslag, Venstre og Det Konservative Folkeparti kom med i foråret.

Kim Behnke (FP):

Hr. Riishøj gjorde meget ud af at argumentere for, at hvis nu et dansk elværk gerne ville bygge sådan en lille økologisk, decentral kraftvarmehenhed nede i det nok så tilsvinede Polen eller det tidligere Østtyskland, jamen så var det da kun godt.

Ja, problemet er bare, at det ikke er sikkert, at parlamenterne i de pågældende lande er parate til at indføre tilslutningspligt og tvang til at aftage varme, el osv. Og så kan det jo være, at den lille økologiske kraftvarmehenhed ikke kommer til at give overskud, måske løber den endda ikke engang rundt, men giver et kæmpeunderskud, og så vil jeg ikke være tvunget til som elforbruger at skulle betale for det eventyr.

I øjeblikket kan jeg ikke, som hr. Kai Dige Bach var inde på, klippe ledningen, hvor min parcel begynder, og så sige: Jeg nægter at aftage strøm. Det skal man gøre, for det har Folketinget også vedtaget. Jeg kan slet ikke forstå den tankegang, for nøjagtig de samme partier er jo meget opmærksomme på, at store multinationale monopoler, der tilkæmper sig magt her og dér og alle vegne, skal man i hvert fald med lovgivning have begrænset. Men man vil gerne tillægge egne monopoler – i det her tilfælde elværkerne – en ubegrænset ret til at kunne gå ind og trække på checkkontoen hos mig og andre elforbrugere.

Ministeren rodede sig ud i to ting, som ikke skal stå uimodsagt. For det første sagde ministeren, at det, der er sket i SEAS og tomatgartneriet dernede på Masnedø, skyldes en helt særlig situation under helt særlige omstændigheder. Det er jo simpelt hen ikke korrekt. For hvordan var det nu, da vi behandlede lovforslag nr. L 238? Der var jo en § 2, og der var i den § 2 også et stk. 2, hvor der står:

»Elprisudvalget kan godkende, at et overskud eller underskud, som realiseres på baggrund af en investering, der er omfattet af § 9 d, som affattes ved denne lovs § 1, nr. 3, men som er foretaget før lovens ikrafttræden . . .«.

Det fremgik krystalklart under behandlingen, at dette var paragraffen, der skulle redde SEAS. Men loven er ikke blevet ratificeret